



Карней
Чукоускі

МЫЙДАДЗІР



Коўдра з ложка,
Як на ножках,
Паскаcala да дзвярэй.
І падушка з прасціною
Без аглядкі ўслед за ёю
Паімчаліся хутчэй.

Я за свечку,
Свечка - ў печку!



Я за кніжку,
Але - дзе там! -
І яна за імі следам
Скок ды скок
І - наўцёк!

Я хачу напіцца чаю,
К самавару падбягаю,
А пузаты з усіх ног
Уцякае за парог.





Што такое?
Што такое?
Што тут робіцца ў пакоі?
І чаму
Усё кругом
Закруцілася круцёлкай
Ды памчалася бягом?



Стол за лыжкой,
Бот за книжкой,
Качарга за пірагом -
Мітусіцца ўсё
І скача,
І ляціць усё кулём.

Раптам з мамінай са спальні,
Перапоўнены вадой,
Выбягае умывальнік
І ківае галавой:





"Ах ты, брыдкі, ах ты, брудны,
Не хлапчук, а парася!
Ты чарней за камінара!
Падзівіся на сябе:
У цябе на шыі сажа,
У цябе на носе каша.



Ты ж увесь такі мурзіла,
Што і книжкі і чарніла
Паўцякалі ад цябе.



На світанні, раніцою,
Чиста миюща вадою
Мышаняты й качаняты,
І конікі-скакуны.



Ты адзін не любіш мыщца,
І няма чаго дзівіцца,
Што ўцякаюць ад мурзілы
І панчохі і штаны.



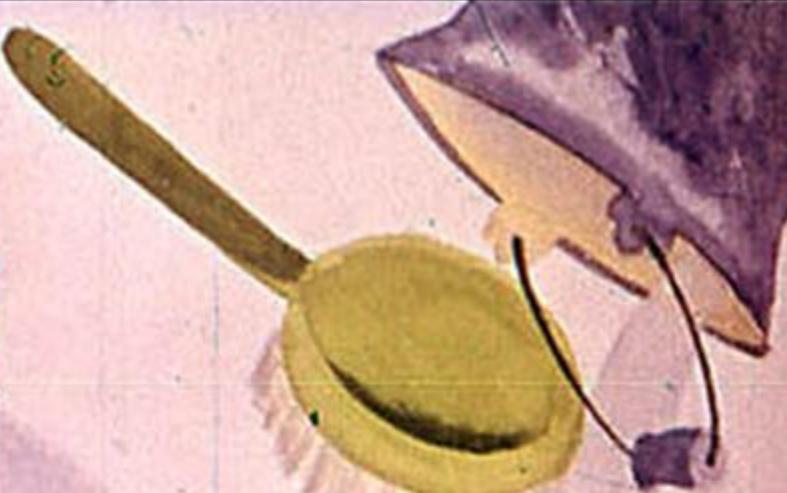
Я - Вялікі Умывальнік,
Я - Вядомы Мыідадзір,
Умывальнікаў Начальнік
І вяхотак Камандзір!





Варта тупнуць мне нагою,
Варта толькі мне гукнуць,
Дык сюды усёй гурбою
Умывальнікі ўбягуць
І цябе тут з галавою
У балею акунуць!"

Стукнуў ён у медны таз
І гукнуў: "Кара-барас!"



І адразу шпоткі, шпоткі
Затрашчалі, як трашпоткі,
І давай мяне мышь,
Прыгаворваючы:





**"Мыем, мыем мы мурзілу,
Мыем, мыем камінара:
Ваксу, сажу і чарніла
Адмываем чыста з твару!
Будзе, будзе камінар
Аж блішчэць, як самавар!"**

Тут падскочыла і мыла,
Уплялося ў валасах,
Вочы пеную закрыла
І кусае, як асва.



Ад вяхоткі ашалелай
Я памчаўся, покуль цэлы,
А яна за мной, за мной
Па Садовай, па Сянной.





Я па вуліцы да саду,
А яна за мною ззаду
Ўсё імчыцца ды імчыцца
І кусае, як ваўчыца.



Аж насустрach мой харошы,
Мой любімы Кракадзіл.
Ён з Татошам і Какошам
Па прысадах тут хадзіў.





**I вя хотку праглынуў -
Нават вокам не мірнуў.**



**А пасля як зараве
на мяне,
Як затупае нагамі
на мяне:
"Лепш вярніся ты дахаты, -
кажа ён, -
Бо калі я налячу, -
кажа ён,
Дык, як муху, растапчу!" -
кажа ён.**

Тут я куляю памчаўся дамоў,
І прыбег я да ўмывальніка зноў.
Мылам, мылам,
Мылам, мылам
Мыліць твар я свой пачаў,





Змыў і сажу, і чарніла,
І, як снег, бялюткі стаў.



І штаны мае тым часам
Скок у рукі мне адразу,
А за імі піражок,
Кажа: "З'еш мяне, браток!"
А за ім і бутэрброд:
Прыляцеў - ды проста ў рот!



Тут і кніжкі прыскакалі,
І алоўкі у пенале
Заспявалі ад душы:
"Вось цяпер - чытай, піши!"



Сам Вялікі Умыўальнік,
Найслаўнейшы Мыйдадзір,
Умыўальнікаў Начальнік
І вяхотак Камандзір,
Навакол мяне танцуе,



У шчаку мяне цалуе,
На калені пасадзіў:
"Вось цяпер цябе люблю я,
Вось цяпер цябе хвалю я!
Бо нарэшце ты, мурзіла,
Мыйдадзіру дагадзіў",

**Раніцю і увечар
Трэба чыста мыщца нам,
А мурзілам скажам гэтак:
"Сорам вам!
Сорам вам!"**

Няхай жыве мыла духмянае,
І ручнікі ільняныя,
І грабяні густыя,
І щоткі зубныя!

Дык будзем жа мыцца,
купатаца,
Плаваць, ныраць і куляцца





У ночвах, балеі, у ванне,

У лазні, у рацэ,
у акіяне,-



Ўсюды няхай пагалоска
ідзе:
- Вечная слава вадзе!





Редактор Г. Витухновская
Художественный редактор Л. Усайтис

Студия «Диафильм», 1969 г.
Москва, Центр, Старосадский пер., д. № 7

д-133-69

Цветной 0-30